

Predica de la Krefeld

Sâmbătă, 04 iulie 2015, ora 19³⁰

Fr. Frank

Cuvântul de introducere din Efeseni **3:4-13**: *„Citindu-le, vă puteți închipui priceperea pe care o am eu despre taina lui Hristos, care n-a fost făcută cunoscut fiilor oamenilor în celelalte veacuri, în felul cum a fost descoperită acum sfinților apostoli și proroci ai lui Hristos, prin Duhul. Că, adică, Neamurile sunt împreună moștenitoare cu noi, alcătuiesc un singur trup cu noi și iau parte cu noi la aceeași făgăduință în Hristos Isus, prin Evanghelia aceea, al cărei slujitor am fost făcut eu după darul harului lui Dumnezeu dat mie prin lucrarea puterii Lui. Da, mie, care sunt cel mai neînsemnat dintre toți sfinții, mi-a fost dat harul acesta să vestesc Neamurilor bogățiile nepătrunse ale lui Hristos și să pun în lumină înaintea tuturor care este isprăvnicia acestei taine, ascunse din veacuri în Dumnezeu care a făcut toate lucrurile; pentru ca domniile și stăpânirile din locurile cerești să cunoască azi, prin Biserică, înțelepciunea nespus de felurită a lui Dumnezeu, după planul veșnic pe care l-a făcut în Hristos Isus, Domnul nostru. În El avem, prin credința în El, slobozenia și apropierea de Dumnezeu cu încredere. Va rog iarăși să nu vă pierdeți cumpătul din pricina necazurilor mele pentru voi: aceasta este slava voastră”.*

Când am cântat cântarea „Numai să crezi, numai să crezi” mi-a venit gândul: noi nu credem doar ceva, ci noi credem ceea ce ne-a făgăduit Dumnezeu în Cuvântul Său, noi credem făgăduințele lui Dumnezeu. Avraam n-a crezut doar ceva, Avraam a crezut ceea ce i-a făgăduit Dumnezeu. De aceea și noi suntem copii ai făgăduinței și putem crede din inimă fiecare făgăduință a lui Dumnezeu. Așa cum au cântat cântăreții, credința este puterea biruinței.

Sunt două versete deosebite pe care ar trebui să le remarcăm. Luca 8:11: *„Sămânța este Cuvântul lui Dumnezeu”*. Apoi, 1 Ioan 5:4:

„*ceea ce câștigă biruința asupra lumii este credința noastră*”. Nu o imaginație, nu o dorință bună, ci credința care este ancorată în făgăduințele lui Dumnezeu, acea credință care ne leagă direct cu Dumnezeu și ne duce de la credință la împlinire, ca să trăim ceea ce credem.

Mai întâi dorim să-i salutăm pe toți din întreaga lume, pe toți care sunt în legătură directă cu noi, care sunt legați cu noi și cu Domnul – acesta este cel mai important lucru. Îi salutăm pe toți cei prezenți aici. Frații și surorile noastre vin de aproape și de departe ca să asculte Cuvântul Domnului împreună cu noi și să trăiască ceea ce face Dumnezeu acum. Astăzi îi salutăm în mod deosebit pe cei care n-au putut veni; fie ca Domnul să-i binecuvânteze. Fraților noștri care slujesc cu Cuvântul le spunem din toată inima bine ați venit! Fie ca Domnul să ne binecuvânteze pe toți și să fie cu noi toți.

Astăzi este o zi deosebită. Această zi să fie dedicată Domnului. Privesc înapoi la ceea ce s-a întâmplat în Chișinău. A fost puternic cum Dumnezeu a deschis inimi și uși. Noi le mulțumim fraților noștri de acolo și îndeosebi fraților noștri din România care și-au dat silința ca să aranjeze adunările de acolo din Moldova. Este bine să vezi și să trăiești cum frații lucrează împreună; și ceea ce lor personal le-a devenit mare ei doresc să fie dat mai departe și altora. Bărbatul care a condus interviul a fost un baptist. Dumnezeu a vorbit inimii lui; vom vedea ce rezultat va fi la sfârșit. Sămânța este semănată și fiecare trebuie s-o primească, prin credință, într-o inimă bună și să-I mulțumească lui Dumnezeu din toată inima.

Frați și surori, cu privire la ceea ce se întâmplă în întreaga lume nu putem intra în toate amănunțele. Ordinea lumească de pe întregul pământ începe să ajungă la apogeu. Avem detalii privitoare la Israel, am primit e-mail-uri cu privire la ceea ce se întâmplă acum în Israel, la ceea ce se întâmplă între Israel și Vatican și Ierusalim; Israel și Palestina. Într-un e-mail primit scrie: „Papa l-a numit pe președintele palestinian Abbas «înger al păcii»”. Noi nu ne-am amestecat niciodată în politică și nici în religie. Noi vom ține tare de propovăduirea Evangheliei. Fiecare are dreptul să creadă ce dorește, fiecare are dreptul să facă ceea ce face. Dar un președinte care nu demult a spus:

„Doar dacă Israelul nu va mai exista, vom avea noi pace”, pe un astfel de bărbat să-l numești „înger al păcii”, aceasta este prea mult spus. Între titlurile primite mai avem: „Palestina garantează creștinilor o religie liberă”. Din ce motiv nu sunt amintiți aici evreii? Ei le permit creștinilor o religie liberă, dar evreii nu sunt amintiți. Un alt e-mail: „Toate aceste dovezi de bunăvoință ale papei”. El își cere iertare palestinienilor. Papa arată o inimă bună și cere iertare valdenzilor și tuturor celor ce au fost prizonieri de biserica catolică, înainte de Calvin și de Jan Hus. Papa și-a cerut iertare și lui Jan Hus care a fost ars pe rug în Konstanz în timp ce toți catolicii râdeau de el. Acest papă își cere iertare acum pentru toate lucrurile comise în trecut; își cere iertare și pentecostalilor. Este scris: „Vaticanul semnează un tratat cu statul Palestina”. Un alt titlu: „Harul unității”. Apoi declarația: „Credința în Dumnezeu trinitar este credința noastră. Credința în Dumnezeu trinitar ne unește pe toți; toate celelalte lucruri pot fi trecute cu vederea”. Noi auzim foarte bine!

Am putea citi toate aceste detalii, dar noi n-am venit astăzi aici ca să citim astfel lucruri. Bisericile îl sărbătoresc împreună pe Martin Luther și acolo se spun multe lucruri. Noi știm, când toate aceste lucruri au loc, când această rană de moarte va fi vindecată, când toate bisericile fiice se vor întoarce înapoi în poala mamei lor, atunci totul a ajuns foarte departe. Noi putem vedea și trăi aceste lucruri. Trebuie să se întâmple așa pentru că este o parte din profeția biblică pentru timpul de sfârșit.

Avem și informații bune. În anul 1933 fratele Branham a văzut în vedenie cum o mașină fără șofer circula singură. Cu ani în urmă noi am văzut diferite fotografii. Astăzi în California nu este doar o mașină, ci sunt multe mașini fără șofer care circulă pretutindeni. Într-o astfel de mașină este o măsuță la care ei joacă cărți, așa cum a spus fratele Branham, cum a văzut el într-o vedenie în anul 1933. Aici este fotografia unei astfel de mașini circulând pe șosea (fr. Frank arată revista). Așa cum atunci când dorești să zbori cu avionul îi dai coordonatele și îl programezi cu ce viteză să zboare și în ce loc să ajungă, tot așa poți s-o faci acum cu o mașină personală.

Frați și surori, timpul este foarte serios, timpul a înaintat foarte mult, este foarte aproape. În permanență noi trebuie să atragem atenția: „Când toate aceste lucruri se întâmplă, ridicați-vă capetele”. Aici mai este scris de pretenția: „împărțirii Ierusalimului care să fie capitala evreilor și a palestinienilor”. Așa este scris în prorocul Ioel: „*Neamurile au împărțit între ele țara Mea*” (Ioel 3:2). Dar ei vorbesc despre orașul care va fi împărțit. Ceva deosebit, privitor și la evreii care se întorc acum acasă în țara lor. Dumnezeu să binecuvânteze pe poporul Său Israel! Dumnezeu să binecuvânteze toate popoarele și toate limbile și să le deschidă ochii ca să vadă că El a folosit doar un popor ca să aducă la împlinire planul Său de mântuire în care sunt incluse toate celelalte popoare. Dumnezeu a folosit doar proroci ca să anunțe ceea ce se va întâmpla, dar în Avraam toate celelalte popoare erau deja incluse: Gen. 12:3: „*toate familiile pământului vor fi binecuvântate în tine*”. Fie ca toate popoarele vecine Israelului să recunoască că Israelul a fost pus de Dumnezeu ca binecuvântare, așa cum o spune Pavel în Rom. 9: „El a dat poporului Său de legământ, Israel, *înfierea, slava, legămintele, darea Legii, slujba dumnezeiască, făgăduințele*”. Dar în aceste făgăduințe și în acest Legământ noi toți suntem incluși.

Ceea ce ne atinge puțin găsim în această știre: „Iranul și Rusia încheie un nou tratat și pregătesc tot ceea ce va fi necesar” – așa cum este scris în trâmbița a șasea; când timpul sosește și timpul va sosi când se va întâmpla că, „...a treia parte a pământului și a omenirii nu va mai fi”. Și totul se întâmplă la Eufrat. Aici mi-am notat că Eufratul are o lungime de 2270 km, pornește din Turcia și se varsă în Golful Persic, unde a fost Paradisul. Cei patru îngeri ai judecății sunt legați la râul Eufrat până în ceasul, ziua, luna și anul acela. Noi vedem cum toate aceste lucruri premergătoare se întâmplă, dar nu aceasta este tema noastră.

Frați și surori, noi suntem aici ca să lăsăm Cuvântul lui Dumnezeu să ne vorbească din nou astăzi. Permiteți-mi să citesc direct ceea ce a spus Pavel. Noi am citit din Efeseni 3; noi am primit intrarea, înțelegerea planului de mântuire al Dumnezeului nostru. Noi am citit și am primit, prin credință, așa cum este scris aici în Ef. 3:3: „*Prin descoperire dumnezeiască am luat cunoștință de taina aceasta despre*

care v-am scris în puține cuvinte". El a avut intrarea, înțelegerea acestui plan de mântuire al Dumnezeuului nostru în toate detaliile.

În aceste zile cuvintele scrise în Rom. cap. 8, 9, 10, 11 mi-au vorbit în mod deosebit. Domnul Dumnezeu l-a putut folosi pe Pavel în așa fel ca să nu mai rămână nicio întrebare deschisă și nimeni să nu mai rămână în necunoștință de aceste lucruri, ci să aibă înțelegerea planului de mântuire al Dumnezeuului nostru.

Frați și surori, ce mulțumitori putem fi noi pentru Vechiul și Noul Testament, pentru proroci, pentru apostoli care au făcut o descriere a lucrurilor și pe care ni le-au lăsat nouă, astfel ca noi să nu fim îngrijorați, gândindu-ne și căutând să aflăm cum ar fi planul lui Dumnezeu. Ci aici noi avem o intrare completă și înțelegerea planului de mântuire al Dumnezeuului nostru. Vă rog, să luăm un cuvânt, un verset din Vechiul Testament ca să înțelegem corect, odată pentru totdeauna, ceea ce se întâmplă în Noul Testament și să știm că Dumnezeu va împlini fiecare făgăduință pe care a dat-o.

Citim în Iosua 23:14: *„Iată că astăzi eu mă duc pe calea pe care merge tot ce este pământesc. Recunoașteți, dar, din toată inima voastră și din tot sufletul vostru, că nici unul din toate cuvintele bune rostite asupra voastră de Domnul Dumnezeul vostru n-a rămas neîmplinit; toate vi s-au împlinit; nici unul n-a rămas neîmplinit*". Aceasta este foarte puternic. Foarte puternic!

Toate făgăduințele lui Dumnezeu sunt «Da» și «Amin» și de aceea noi putem crede din toată inima ceea ce ne-a promis Dumnezeu. Făgăduința principală este: *„Eu Mă duc să vă pregătesc un loc. Și după ce Mă voi duce și vă voi pregăti un loc, Mă voi întoarce și vă voi lua cu Mine, ca acolo unde sunt Eu, să fiți și voi*" (Ioan 14). Revenirea Domnului nostru rămâne făgăduința și tema noastră principală; pregătirea și chemarea afară, pentru ca noi să să fim gata în ziua glorioasă a revenirii Domnului nostru Isus Hristos.

În Noul Testament, în 2 Cor. 1, bărbatul lui Dumnezeu ne-a scris, ca să ne punem la inimă ceea ce avem noi în Domnul nostru Isus Hristos. Aceste versete le putem reciti de fiecare dată. 2 Cor. 1:18: *„Credincios este Dumnezeu („Dumnezeu este Chezașul (Garantul) vostru” – lb. germ.) că vorbirea noastră față de voi n-a fost și «Da» și*

«Nu»”. Pavel a propovăduit Cuvântul, dar a fost Cuvântul lui Dumnezeu. Cuvântul lui Dumnezeu n-a fost «Da», și «Nu», Cuvântul nu putea fi o dată așa și altă dată altfel, ci el este fundamentat și întărit în făgăduințele lui Dumnezeu, de aceea el este «Da» și «Amin». În vers. 19 este scris: „*Căci Fiul lui Dumnezeu, Isus Hristos, care a fost propovăduit de noi în mijlocul vostru, prin mine, prin Silvan și prin Timotei, n-a fost «Da» și «Nu», ci în El nu este decât «Da»*”; în El s-a împlinit acest «Da», în El, Dumnezeu ne-a acceptat, ne-a primit și ne-a dăruit prin har înfierea.

În vers. 20-22 este scris: „*În adevăr, făgăduințele lui Dumnezeu, oricâte ar fi ele, toate în El sunt «Da»; de aceea și «Amin», pe care-l spunem noi, prin El, este spre slava lui Dumnezeu. Și Cel ce ne întărește împreună cu voi, în Hristos, și care ne-a uns, este Dumnezeu. El ne-a și pecetluit și ne-a pus în inimă arvuna Duhului*”.

Cu adevărat noi să fim găsiți în Cuvântul lui Dumnezeu, în făgăduințele lui Dumnezeu, în voia lui Dumnezeu pentru ca Dumnezeu să ne poată pecetlui și să ne pună în inimă arvuna Duhului. Cum am spus de fiecare dată, Dumnezeu nu poate pecetlui nicio învățătură greșită, nimic greșit, El nu poate pecetlui niciun compromis. Dumnezeu poate pecetlui doar ceea ce a putut pune El în inima noastră. Dumnezeu este adevărat, Cuvântul Său este adevărat și toate făgăduințele lui Dumnezeu sunt «Da» și «Amin» și noi putem, prin credință, să acceptăm, să primim toate aceste făgăduințe, fără nicio împotrivire.

Să mergem mai departe la Galateni 3 ca să subliniem încă o dată aceste lucruri, să vedem cum a fost călăuzit Pavel de Duhul lui Dumnezeu; și noi astăzi suntem călăuziți în același Cuvânt, în aceeași descoperire. Gal. 3:7-8: „*Înțelegeți și voi, dar, că fii ai lui Avraam sunt cei ce au credință. Scriptura, de asemenea, fiindcă prevedea că Dumnezeu va socoti neprihănite pe Neamuri, prin credință, a vestit mai dinainte lui Avraam această veste bună („această făgăduință” – lb. germ.)...*”. Nu numai o făgăduință dată de Dumnezeu, ci o făgăduință în legătură cu mântuirea noastră. De aceea mesajul divin al Evangheliei este un mesaj de mântuire. Aceasta este ziua mântuirii și Dumnezeu vrea să ne ajute în această zi a mântuirii. Așa cum este scris aici: „a

vestit mai dinainte lui Avraam această făgăduință: «Toate neamurile vor fi binecuvântate în tine»”.

Așa cum am spus deja, toate popoarele să-I mulțumească lui Dumnezeu că a fost un Avraam, că a fost un Isaac, că a fost un Iacov, că Dumnezeu a alcătuit deja istoria mântuirii mai dinainte, a prevestit-o și a poruncit să fie scrisă. Să citim din Gal. 3:14 unde avem încă o dată confirmarea: „*pentru ca binecuvântarea vestită lui Avraam să vină peste Neamuri, în Hristos Isus, așa ca, prin credință, noi să primim Duhul făgăduit*”. Ce minunat este cum Dumnezeu a rânduit aceste făgăduințe ale Sale! Iar ceea ce Dumnezeu a făgăduit, s-o poată împlini, prin Duhul Sfânt, în gloata răscumpărată prin Sânge! Nu să rămână doar o făgăduință, ci să poată deveni o realitate divină în mijlocul nostru.

Avem confirmarea făgăduinței în Gal. 3:19: „*Atunci pentru ce este Legea? Ea a fost adăugată din pricina călcărilor de lege, până când avea să vină «Sămânța» ...*”. Sămânța a fost făgăduită încă din Geneza 3:15, iar Sămânța este însuși Hristos; Hristos este Cuvântul și Cuvântul este Sămânța. Noi L-am primit și Îl avem pe Domnul nostru iubit și noi înșine suntem sămânța lui Dumnezeu, prin har. Pentru că așa este scris în Gal. 4:28: „*Și voi, fraților, ca și Isaac, voi sunteți copii ai făgăduinței*”. Mai departe ne este spus: „*Și, cum s-a întâmplat atunci, că cel ce se născuse în chip firesc prigonea pe cel ce se născuse prin Duhul, tot așa se întâmplă și acum*” (v. 29).

În aceste versete este un cuvânt cheie. Avraam l-a avut și pe Ismael, dar Ismael n-a fost născut pe baza unei făgăduințe; și nici ceilalți șase frați ai lui Ismael, pe care Avraam i-a născut cu Chetura, n-au fost născuți conform unei făgăduințe, ci ei au fost născuți după trup. Ceea ce este născut din carne este carne. Doar ceea ce este născut din Duhul lui Dumnezeu este Duh. De aceea Domnul nostru a spus: „*Voi trebuie să vă nașteți din nou*”. Aici trebuie să ne întoarcem la început, să privim înapoi, la începutul tău și al meu cu Dumnezeu. Vedem cum a fost descoperit în trup Fiul lui Dumnezeu. El a fost Cuvântul, El era Sămânța făgăduită. Duhul Sfânt a venit peste Maria și îngerul i-a spus: „*Sfântul care Se va naște din tine, va fi chemat Fiul lui Dumnezeu*”. Conform Matei 13, copiii lui Dumnezeu sunt sămânța lui Dumnezeu.

Noi suntem sămânță dumnezeiască, am acceptat, am primit și avem Cuvântul lui Dumnezeu prin credință. Duhul Sfânt vine peste această sămânță, sădită în noi, și aduce la suprafață această viață divină. Totul este rânduit în acest fel de Dumnezeu.

Mergem mai departe la Romani, unde bărbatul lui Dumnezeu a vorbit foarte puternic, îndeosebi în cap. 9. Noi știm ceea ce este scris în cap. 8, care este unul din cele mai puternice capitole din toată Biblia. Deja în Rom. 8:1 avem scris: „*Acum, dar, nu este nici o osândire pentru cei ce sunt în Hristos Isus...*”. Pârâșul fraților trebuie să plece, trebuie respins, el nu mai are niciun drept asupra noastră. Zapisul care ne osânda a fost rupt, vina noastră a fost iertată prin Sângele Mielului, pe crucea de la Golgota. „*Acum, dar, nu este nicio osândire pentru cei ce sunt în Hristos Isus, care nu trăiesc după îndemnurile firii pământești, ci după îndemnurile Duhului*”. Mai departe avem Cuvântul scump din Rom. 8:28: „*De altă parte, știm că toate lucrurile lucrează împreună spre binele celor ce iubesc pe Dumnezeu, și anume spre binele celor ce sunt chemați după planul Său*”.

Foarte puternic! N-are niciun rost să ne învinuim pe noi înșine cu privire la lucrurile care n-au fost așa cum ne-am fi dorit noi să fie în viața noastră și cum ar fi dorit Dumnezeu s-o vadă. Dumnezeu a inclus deja viața ta și viața mea în planul Său de mântuire pe care îl alcătuisese în Sine însuși înainte de a fi lumea. Și când timpul s-a împlinit noi am venit la El și am primit viața nouă prin har.

Iar aici în Rom. 9 Pavel ne destăinuie durerea lui. Frați și surori, departe de mine să mă compar cu Pavel. Nu este niciun bărbat pe pământ care se poate compara cu Pavel. Aici în Rom. 9 acest bărbat al lui Dumnezeu scrie direct de la v. 1: „*Spun adevărul în Hristos, nu mint; cugetul meu, luminat de Duhul Sfânt, îmi este martor, că simt o mare întristare și am o durere necurmată în inimă...*”. Voi puteți citi mai departe.

Un bărbat al lui Dumnezeu din seminția lui Beniamin care făcea parte din poporul Israel are această durere necurmată pentru că în acel timp Israelul n-a acceptat mântuirea lui Dumnezeu, nu l-au recunoscut pe Domnul nostru. Pavel a avut o astfel de durere în inima lui. Câteodată eu mă gândesc: când Domnul nostru iubit era pe pământ,

Saul stătea la picioarele lui Gamaliel. Cât de des a trebuit să mă gândesc cum Pavel a intrat în judecată cu sine însuși și și-ar fi spus: „Doamne, Doamne, de ce atunci când Tu erai pe acest pământ, de ce n-am putut avea parte împreună cu Ioan, cu Iacov, Petru și cu ceilalți care au avut parte de Tine?”. Iar după aceea scrie: „*După ei toți, ca unei stârpituri, mi Te-ai arătat și mie și mi-ai dăruit acest har*”. Vedem că nu doar atunci la început, ci și după ridicarea Lui la cer, El a pus în Biserică apostoli, proroci, învățători. El a dat aceste chemări și i-a trimis pe bărbații lui Dumnezeu.

Fiecare bărbat al lui Dumnezeu va avea această durere. Nu există niciun bărbat adevărat al lui Dumnezeu care doar predică și după aceea pleacă liniștit acasă. Credeți-mă, eu am o mare durere în sufletul meu, eu aș dori ca toți care aud acum Cuvântul lui Dumnezeu să nu mai cadă în vreo învățătură greșită sau în vreo rătăcire.

Astăzi am primit trei telefoane și s-au numit trei texte biblice. Un frate s-a referit la Isaia 42:1 și a spus că „Scriptura se împlinește prin el”. Frații sunt într-o mare tulburare cum să meargă mai departe cu el. Eu le-am spus: „Spuneți-i acestui bărbat ca să întoarcă repede înapoi în acel loc de unde a venit”.

În Isaia 42 de la v. 1 la 4 ne este descris scumpul nostru Domn: „*Iată Robul Meu, pe care-L sprijin, Alesul Meu, în care își găsește plăcere sufletul Meu. Am pus Duhul Meu peste El; El va vesti neamurilor judecata („dreptatea” – lb. germ)...*”. Iar mai departe este descris în mod exact ce se va întâmpla. Și în Matei 12 de la v. 15 este descris clar. Și apoi vine un om stricat în duhul lui și spune: „Acest text este scris pentru mine, se împlinește în viața mea”. Unii oameni au gândirea stricată.

În Isaia 46:10-11 este scris: „*Eu am vestit de la început ce are să se întâmple și cu mult înainte ce nu este încă împlinit...Eu chem de la răsărit o pasăre de pradă; dintr-o țară depărtată, un om ca să îplinească planurile Mele*”. Și un alt frate se referă la acest text și spune: „Eu sunt acest bărbat”. Nu-ți vine să crezi ce fel de învățături greșite au oamenii! Aceasta se întâmplă când ei cred ca sunt ceva.

Frați și surori, din acest motiv să avem grijă! De fiecare dată noi trebuie să spunem: Dumnezeu nu este într-o învățătură greșită.

Dumnezeu este întotdeauna adevărat și Cuvântul Său rămâne veșnic adevărat. Așa cum a spus Petru, noi v-am propovăduit Cuvântul lui Dumnezeu care rămâne în veac. Înapoi la Cuvântul lui Dumnezeu, înapoi la învățătura biblică! Așa cum este scris în Rom. 16, unde Pavel a spus că se vor ridica frați care vor face dezbinări în Biserică; astfel de frați trebuie să fie dați afară repede. Astfel de frați n-au niciun loc în Biserică, cu ei nu trebuie să se discute nimic pentru că ei sunt duși în eroare; cu acești oameni nu se mai poate vorbi. Eu le-am spus acestor frați: „Eu nu port nicio convorbire privată cu astfel de frați. Tot ceea ce trebuie predicat se va predica deschis. Toată lumea să asculte ceea ce se predică”. Din acest motiv accentul este pus ca să se rămână în Cuvântul lui Dumnezeu și în voia lui Dumnezeu. Numai Cuvântul este Sămânța, iar credința noastră este ancorată în Cuvântul lui Dumnezeu. Credința noastră biruiește lumea și numai în Cuvântul lui Dumnezeu putem fi sfințiți și să trăim desăvârșirea.

Să revenim la Rom. 9. Aici este foarte puternic cum Pavel descrie planul de mântuire a lui Dumnezeu cu Israelul și cu Biserica. Așa cum am spus, la începutul capitolului Pavel își destăinuie durerea inimii. Apoi, în Rom. 9:4: „*Ei sunt israeliți, au înfierea, slava, legămintele, darea Legii, slujba dumnezeiască, făgăduințele*”. Aici este punctul: făgăduințele lui Dumnezeu trebuie să fie acceptate, primite și crezute. Frați și surori, în Rom. 11 citim că Israel este poporul ales și din acest popor al Său, El a trebuit să-i cheme afară pe aleșii Săi, pentru că nu toți din Israel au primit ceea ce le-a dăruit Dumnezeu. Atunci Dumnezeu a trebuit să-i aleagă și să-i scoată afară pe cei care au crezut și au primit ceea ce a făgăduit Dumnezeu și doar aceia au ajuns la țintă și au trăit împlinirea făgăduințelor.

Așa este și cu Biserica. El a dat Bisericii Cuvântul și ne-a arătat cum trebuie să aibă loc toate aceste lucruri. Iar acum noi personal să trăim aceste lucruri. În Rom. 9 ar trebui să citim de la v. 6: „*Dar aceasta nu înseamnă că a rămas fără putere Cuvântul lui Dumnezeu. Căci nu toți cei ce se coboară din Israel sunt Israel*”. Așadar făgăduințele lui Dumnezeu n-au rămas fără putere, ele rămân valabile, dar s-au împlinit doar cu aceia care au recunoscut ziua mântuirii și au primit ceea ce le-a dăruit Dumnezeu prin har.

La fel este și astăzi cu noi. Atunci ei au putut spune: „Noi îl avem pe Moise, îi avem pe proroci”. Toți acei învățători s-au așezat pe scaunul lui Moise au împiedicat poporul să creadă și l-au îndepărtat de ceea ce a făgăduit Dumnezeu. Cum este astăzi? Astăzi sunt învățători care se așează pe scaunul prorocilor și se ridică peste ceea ce a spus Dumnezeu și peste proroci.

Eu am 246 de citate care trebuie tratate. Ce s-a întâmplat fraților? Cine i-a însărcinat pe acești oameni? Cine i-a așezat pe ei pe scaunul lui Moise? Când au primit ei o însărcinare din partea lui Dumnezeu? Niciun om nu trebuie să-mi clarifice ceea ce a spus fratele Branham fiindcă este destul de clar. Duhul lui Dumnezeu ne clarifică aceste lucruri. Ceea ce s-a spus prin Duhul lui Dumnezeu, ne este descoperit prin același Duh al lui Dumnezeu. Atunci nu am nevoie de nimeni care să vină să-mi spună despre cele șapte tunete, despre a treia tragere și despre slujba din cort. Slujba fratelui Branham s-a încheiat la fel cum s-a încheiat și slujba lui Moise. Ce a făcut Iosua? El a luat același Cuvânt al lui Dumnezeu care i-a fost dat lui Moise, l-a pus în chivotul legământului, s-a dus cu el la Iordan și cu acest chivot, cu acest Cuvânt care a fost descoperit pentru acel timp a trecut Iordanul. Iar făgăduința era: *„Orice loc pe care-l va călca talpa piciorului vostru vi-l dau, cum am spus lui Moise”* (Iosua 1:3), pentru că Dumnezeu a dat această făgăduință. Moise era pe muntele Nebo și Dumnezeu i-a arătat toată țara, dar i-a spus: *„Aceasta este țara pe care am jurat că o voi da lui Avraam, lui Isaac și lui Iacov... ți-am arătat ca s-o vezi cu ochii tăi; dar nu vei intra în ea”* (Deut. 34:4). A fost decizia lui Dumnezeu. Noi spunem „Amin” la această decizie. Dar după aceea a urmat o continuare, țara a fost luată în primire, iar la sfârșit s-a putut spune: *„Din toate făgăduințele lui Dumnezeu care au fost date, nici una n-a rămas neîmplinită”*.

Așadar nu trebuie să speculăm nimic, ci doar să avem credința că Dumnezeu veghează asupra Cuvântului Său și că noi într-adevăr suntem copii ai făgăduinței care am acceptat, am primit și credem făgăduința ceasului și ne-a fost descoperită, prin har. Noi suntem în Împărăția lui Dumnezeu și avem parte de toate lucrurile pe care Dumnezeu le face acum.

Cei care scriu cărți și se gândesc că prorocul se va întoarce... și o poveste nouă, că „Iosif Branham ar fi proroc și că îl va învia din morți pe tatăl său”. Opriți-vă cu aceste lucruri! Opriți-vă! Noi așteptăm revenirea Domnului Isus. Nu ca un proroc să revină; nu mai trebuie să revină nici Ioan Botezătorul. De ce să vină? Am ajuns la acel punct, fie că vă place sau nu – Vă rog nu aveți o împotrivire interioară! – întotdeauna trebuie spus ceea ce i-a vorbit Domnul fratelui Branham: „Așa cum Ioan Botezătorul a premers prima venire a lui Hristos așa vei fi trimis tu cu un mesaj care va premerge a doua venire a lui Hristos”. Apoi bărbatul lui Dumnezeu mai spune propoziția: „Nu că eu voi fi premergătorul, ci mesajul va premerge a doua venire a lui Hristos”.

Eu mă întreb: de ce acești frați falși nu găsesc ceea ce a spus fratele Branham, de ce nu văd ei aceste cuvinte pe care le-a spus el? Noi le vedem și ascultăm ceea ce s-a spus din lumina supranaturală, o credem din toată inima și o spunem cu o inimă bucuroasă: în ultimii cinci zeci de ani mesajul a premers și a fost purtat în întreaga lume. Cine poate trece pe lângă această realitate și cine poate spune că nu este așa? Cuvântul a fost purtat și dus, prin har, tuturor popoarelor și țărilor, după plecarea Acasă a fratelui Branham; așa cum i-a fost spus lui, așa s-a și întâmplat.

Noi trăim acum că ultimele popoare, chiar și de pe cele mai mici insule, așa cum a amintit fratele Miskys. Primarul acestor insule unde se vorbește limba portugheză sună și spune: „Eu voi suporta toate costurile. Acest bărbat trebuie să vină pe insula mea ca să ne propovăduiască Cuvântul lui Dumnezeu”. Gândiți-vă odată la aceasta! Dumnezeu a deschis această ușă și deschide inima popoarelor pentru ca Cuvântul lui sfânt să fie purtat, să fie vestit și să ajungă până la marginile pământului.

Așadar, în Mireasa Mielului nu mai este loc pentru nicio interpretare proprie, ci doar pentru Cuvântul sfânt al lui Dumnezeu care este în legătură cu făgăduințele pe care Dumnezeu ni le-a dăruit prin Cuvântul Său. Dumnezeu ne-a spus deja în prorocul Amos că va trimite o foamete în fiecare țară și că oamenii vor veni din est și din vest ca să audă Cuvântul lui Dumnezeu. Același Dumnezeu care a poruncit unui frate Branham ca să depoziteze hrana, același Dumnezeu

S-a îndurat de noi și ne-a dăruit însărcinarea ca să distribuim această hrană.

Frați și surori, aceasta o spun înaintea Dumnezeului Atotputernic, Domnul Dumnezeu ne-a dăruit o legătură directă ca să avem parte de ceea ce El face conform făgăduințelor Lui. Adevărata chemarea afară din toate denomițiile...Spuneți-mi, care din acești oameni, care îl predică pe fratele Branham, care din ei predică întregul plan de mântuire al lui Dumnezeu? Cine informează pe poporul lui Dumnezeu în acest timp, conform Cuvântului lui Dumnezeu? Care dintre ei predică ieșirea afară? Ei înșiși se mai află într-o încurcătură. Cum poate cineva care este într-o încurcătură babiloniană, într-un prizonierat babilonian, ca el să predice altora să iasă afară? Mai întâi noi trebuie să ieșim afară pentru ca după aceea noi să putem propovădui altora: „*Voi poporul Meu, ieșiți afară și despărțiți-vă de ceea ce este necurat*”. Așa este. În timpul nostru s-a întâmplat prin har.

Să citim Rom. 9:8-9: „*Aceasta înseamnă că nu copiii trupești sunt copii ai lui Dumnezeu; ci copiii făgăduinței sunt socotiți ca sămânță. Căci cuvântul acesta este o făgăduință: «Pe vremea aceasta Mă voi întoarce, și Sara va avea un fiu»*”. Aceasta este scris de trei ori: mai întâi în Gen. 17 și de două ori Gen. 18: „*La anul pe vremea aceasta, Mă voi întoarce negreșit la tine; și iată că Sara, nevasta ta, va avea un fiu*”. Așa a fost făgăduit și așa s-a și întâmplat.

Frați și surori, vă rog, o dată pentru totdeauna, acceptați și primiți prin credință că noi nu aparținem doar în general de Biserica Domnului, ci noi facem parte din ceata biruitorilor. În Apoc. 2 și 3 este scris de șapte ori: „*Celui ce va birui...*”. Este scris despre nicolaism, despre învățătura lor, despre Balaam și ceea ce a spus el. Dacă noi citim toate aceste lucruri noi suntem informați cu privire la ceea ce are de muștrat Duhul lui Dumnezeu. Dar Biserica lui Dumnezeu a rămas statornică pe Cuvântul lui Dumnezeu; ea a fost răscumpărată prin Sângele Mielului, a fost neprihănită prin credința în lucrarea desăvârșită de la Golgota. „*Sfințește-i prin adevărul Tău: Cuvântul Tău este adevărul*”(Ioan 17:17).

Așadar, acum este vorba despre făgăduința revenirii lui Isus Hristos. Este vorba despre făgăduința: „*Fiți atenți! Vine Mirele,*

pregătiți-vă să-L întâmpinați!” Este vorba, așa cum am citit cu scurt timp în urmă din Evrei 4:1: „...nici unul din voi să nu se pomenească venit prea târziu”. Noi trebuie să avem o durere interioară, ca Dumnezeu să-Și intre în dreptul Său cu întreaga Biserică. Pentru ca nimeni să n-aducă cu înțelepciunea lui răstălmăciri în Biserică. Ci noi toți să rămânem în Cuvântul făgăduinței și să primim Duhul făgăduit.

S-o spunem încă o dată. Avraam avea mulți fii, dar avea numai unul singur care era născut pe baza făgăduinței. Și noi, fraților, ca și Isaac, noi suntem copii ai făgăduinței.

Noi accentuăm încă o dată aceasta în prezența lui Dumnezeu. Dumnezeul atotputernic a vegheat asupra Cuvântului Său și a împlinit făgăduința: „*Iată, vă voi trimite pe prorocul Ilie înainte de a veni ziua Domnului, ziua aceea mare și înfricoșătoare*” (Mal. 4:5). Domnul veghează asupra Cuvântului Său și făgăduința nu putea rămâne neîmplinită; ea trebuie să-și găsească împlinirea pentru că Dumnezeu a vegheat asupra acestei făgăduințe. Și noi putem spune: nici o singură făgăduință n-a rămas neîmplinită. Dar aici este punctul: cine crede că făgăduința și-a găsit împlinirea ei? Cine a dat crezare mesajului nostru și cui i-a fost descoperit brațul Domnului? Noi nu condamnăm. Fiecare are dreptul să creadă ceea ce dorește. Dar mergeți în mișcarea pentecostală, mergeți în mișcarea carismatică: ce le folosește milioanele de oameni care cred ceva și trec pe lângă ceea ce a făgăduit Dumnezeu pentru acest timp? Și acum vine punctul: tu și cu mine, noi putem recunoaște că Dumnezeu n-a trecut pe lângă noi și nici noi n-am trecut pe lângă Dumnezeu. Ci Dumnezeu ne-a dăruit harul să recunoaștem împlinirea făgăduinței, s-o primim prin credință. Așa cum Ilie a luat douăsprezece pietre și a rezidit altarul Domnului și după aceea a adus jertfa pe acest altar și Domnul a confirmat această jertfă, așa cum acest bărbat al lui Dumnezeu s-a rugat: „*Fă să se știe astăzi că Tu ești Dumnezeu în Israel, că eu sunt slujitorul Tău,...*”. N-a fost așa cu fratele Branham în 7 mai 1946 când Îngerul Domnului s-a coborât la fratele Branham și i-a spus? O citez din nou și din nou: „Lumina supranaturală a venit în această încăpere și Îngerul Domnului s-a coborât și i-a spus fratelui Branham: «Nu te teme! Eu am fost trimis din prezența lui Dumnezeu și am venit ca să-ți dau însărcinarea.

Așa cum lui Moise i-au fost date două semne tot așa ție ți se vor da două semne». Aceste două semne i-au fost date lui.

Frați și surori, dacă noi trăim personal toate aceste lucruri știți ce răspundere este în legătură cu aceasta? În ceea ce privește poporul lui Dumnezeu, știți voi ce durere am în inimă din pricina oamenilor care trec pe lângă împlinirea făgăduințelor lui Dumnezeu? Dar prin aceasta noi recunoaștem că noi suntem copii ai făgăduinței fiindcă credem Cuvântul făgăduinței, primim Duhul făgăduit și suntem călăuziți în tot adevărul. Acum noi înțelegem din ce motiv fratele Branham a spus: „În ultima epocă a Bisericii, epoca Bisericii se va revărsa în timpul Miresei”. Mi-am notat de câte ori fratele Branham a amintit cuvântul „Mireasă”. Poate voi citi mâine aceste lucruri. Este ceva foarte puternic.

Iată, vine Mirele. Pregătiți-vă ca să-L întâmpinați! Prietenul Mirelui care a avut mesajul divin s-a ridicat și l-a adus. Acest mesaj ajunge la întreaga Mireasă de pe întregul pământ. Iată, vine Mirele. Pregătiți-vă să-L întâmpinați! Și într-o zi noi o vom putea spune...

Aceasta este întrebarea principală: care este diferența dintre fecioarele înțelepte și fecioarele neînțelepte? Cu ajutorul lui Dumnezeu, noi vă vom spune într-o zi și această diferență dintre fecioarele înțelepte și fecioarele neînțelepte. Dumnezeu S-a îngrijit de toți cei care au recunoscut făgăduința acum și nu răstălmăcesc, spunând: „prorocul trebuie să revină”... Fiți cinstiți, nu este aceasta o prostie? Nu este aceasta o prostie dacă cineva spune: „prorocul trebuie să se reîntoarcă”? – aceasta este o prostie. Ce este înțeleptul? Este opusul neînțeleptului. Dacă noi vedem toate aceste lucruri greșite pe care le cred neînțeleptele... Și dacă noi nu credem astfel de lucruri greșite atunci noi putem să-L proslăvim și să-I mulțumim lui Dumnezeu din toată inima fiindcă noi nu credem așa ceva, că noi nu aparținem de cele neînțelepte, ci noi suntem fecioare înțelepte care înțelegem corect Cuvântul lui Dumnezeu și credem ceea ce spune Scriptura. Lui, Dumnezeului atotputernic să-I fie adusă toată cinstea în toată veșnicia. Aleluia! Amin.

Să ne ridicăm. Noi suntem în prezența lui Dumnezeu. Îi vom chema pe toți cei care vor să-și dedice viața Domnului, și îndeosebi cei

ce sunt aici pentru prima dată. Frați, surori, prieteni, permiteți-mi să vă spun: noi suntem aici ca să vă slujim, suntem aici ca să ne rugăm împreună cu voi. Noi suntem aici în Numele Domnului nu doar ca să propovăduim Cuvântul, ci Cuvântul să-și găsească și confirmarea. Toți care ascultă acum Cuvântul și îl cred să fie binecuvântați, să fie salvați, să fie vindecați.

Să nu uit. Avem o cerere de rugăciune deosebită. Fratele nostru Peinelt, pe care unii îl știu, este pregătit să plece Acasă; el m-a sunat și mi-a spus că de 17 ani nu mai poate merge și este imobilizat la pat, trebuind să fie ajutat în permanență. Să vedem cum călăuzește Dumnezeu lucrurile; eu sunt pregătit să merg oricât de departe ca să ajung la el, dacă Domnul îmi va da o îndrumare. Mai sunt și alte cereri de rugăciune pe care dorim să le aducem înaintea Domnului. Toți care au probleme care nu se mai termină, toate lucrurile le aducem înaintea Domnului astăzi. Nimeni, din întreaga lume, n-are voie să plece după această adunare așa cum a venit. Vă rog, permiteți Cuvântului lui Dumnezeu să străpungă adâncul adâncului inimii noastre. Pentru că suntem copii ai făgăduinței și toate făgăduințele lui Dumnezeu ne-au fost dăruite și ne aparțin, cum să nu ne dăruiască El totul împreună cu Isus Hristos? Prin lucrarea isprăvită de mântuire și răscumpărare ne-a fost dăruit totul. Pe cei pe care El i-a salvat și răscumpărat, care au primit salvarea și răscumpărarea Lui, ei sunt salvați și răscumpești pentru totdeauna. Dar trebuie să fie un început. Mântuirea, iertarea, salvarea trebuie să aibă un început în viața noastră, s-o primim; noi trebuie să intrăm pe calea strâmtă și să ajungem la Domnul nostru.

În curând, în curând noi vom intra Acolo. Ce frumos va fi! Noi vom intra acolo și vom fi plini de bucurie. Ce frumos este că noi putem crede această făgăduință. Să ne plecăm capetele. Inimile noastre bat pentru Domnul nostru, pentru Cuvântul Lui. Cuvântul Său ne-a vorbit și noi îl primim prin credință. Noi credem că făgăduințele lui Dumnezeu rămân veșnic, ele nu se clatină niciodată. Sângerând, Isus a pecetluit ceea ce a spus în Cuvântul Său. Ce a spus Petru, prin călăuzirea Duhului Sfânt, în prima predică din ziua Cincizecimii? El a spus: *„Pocăiți-vă, și fiecare din voi să fie botezat în Numele lui Isus Hristos, spre iertarea păcatelor voastre; apoi veți primi darul Sfântului Duh. Căci făgăduința aceasta este pentru voi, pentru copiii*

voștri și pentru toți cei ce sunt departe acum, în oricât de mare număr îi va chema Domnul Dumnezeu nostru”.

Și astăzi El mai cheamă și noi avem dreptul să venim cu viața noastră și să i-o dedicăm Lui, pe deplin. Domnul să-i binecuvânteze pe toți din toate limbile, să-i binecuvânteze pe traducători, ceea ce se spune prin traducere și pe cei ce ascultă din întreaga lume. Încă mai este har, încă Domnul mai cheamă: „Veniți la Mine toți cei trudiți și împovărați și Eu vă voi da înviorare, odihnă și pace în sufletele voastre!”. Timpul de har este spre încheiere. Făgăduința revenirii este în fața ușii. Mesajul a ajuns la marginile pământului. Fie ca astăzi Domnul Dumnezeu să-i binecuvânteze pe toți din întreaga lume. Ultimii să fie chemați afară și îndeosebi de pe continentul African, de unde sunt chemați mii și mii de oameni ca să asculte această transmisie.

Scumpe Domn, noi ne rugăm pentru orașul nostru, ne rugăm pentru țara noastră, ne rugăm pentru Europa. Toți care mai sunt aici care trebuie să fie chemați afară, noi Ți-i aducem pe toți și Îți stăm la dispoziție. Până în ziua de azi Tu ai dăruit har și vei dărui har și în continuare.

Cântăm cântarea „Așa cum sunt la Tine vin” și în timp ce cântăm cei care doresc să vină în față aceia să vină. Veniți mai aproape pentru ca toți care doresc să vină să poată veni. Lăudat și proslăvit să fie Domnul Dumnezeu nostru atotputernic. Mai este timp de har. Ultima chemare premerge revenirea Lui. Așa cum a fost cu Pavel care avea o durere mare – fiindcă mulți din poporul lui Israel n-au recunoscut ziua cercetării lui Dumnezeu, prin har, și el a trebuit să le spună: „Vouă v-au fost date *legămintele, darea Legii, slujba dumnezeiască, făgăduințele* de ce nu vreți să veniți?” – Același lucru se întâmplă și astăzi. O, frați și surori, îmi dau lacrimile. Același lucru se întâmplă și astăzi. Pretutindeni sunt programe religioase, pretutindeni este muzică, este carismatică și toți merg pe cărările lor proprii.

Vă rog, voi toți, uitați-vă aici! Voi nu veniți la un om. Noi suntem doar propovăduitori ai Cuvântului. El este Cuvântul. Noi Îl credem pe El. De aceea este scris: „Crede în Isus Hristos”. Crede din toată inima și trebuie să se întâmple. Astăzi, în această adunare, dacă

Domnul te cheamă, atunci El este pregătit să te primească și să spună fiecăruia: „Astăzi tu poți să-ți arunci toată povara ta jos. Eu am fost crucificat pentru tine. Eu am luat asupra Mea păcatul tău, greșeala ta și toate încălcările tale – din această cauză am venit în trup ca să simt, ca să știu ce simt toți oamenii, ceea ce îi lovește pe toți”. Primiți-o astăzi prin credință! Cu adevărat noi nu știm cât timp mai avem la dispoziție. Să rămânem treji.

Și voi tinerilor purtați-vă bine, rămâneți treji, la lucru, în meseriile voastre, la școlile voastre, rămâneți cu ambele picioare pe pământ, dar în inimă fiți în legătură cu Dumnezeu. Credeți fiecare făgăduința a lui Dumnezeu, credeți că El ne-a dăruit-o prin har. Credeți astăzi, dacă păcatele voastre sunt roșii să devină albe ca zăpada; așa este scris în Isaia 1:18 și așa este în realitate. Hainele pe care noi le vom purta vor fi albe ca zăpada. Nu vor fi doar albe, ci ele vor avea o strălucire albă. Priviți odată la zăpada albă din munți peste care strălucește soarele și veți vedea că ea are o strălucire care evidențiază albul zăpezii. Eu am văzut aceste haine albe.

Frați și surori, este ziua pe care Domnul a făcut-o. Ați crezut voi toate făgăduințele lui Dumnezeu? Credeți că Dumnezeu a trebuit să trimită un proroc și că Domnul va reveni? Credeți făgăduința că cei ce sunt pregătiți vor intra la nunta Mielului? Noi vom trăi aceste lucruri. Noi să credem simplu, să ne rugăm și să ne încredem în Domnul, că El va face totul bine.

Iubite Domn, Dumnezeule credincios, cu o convingere desăvârșită și cu o credință deplină noi Ți-i aducem pe toți care sunt aici, fie că sunt aici în față, fie sunt undeva în sală, noi toți venim la Tine și Îți mulțumim pentru mântuire, pentru răscumpărare, pentru Sângele legământului celui nou. Îți mulțumim pentru iertarea păcatelor noastre, Îți mulțumim pentru înfiere, pentru împăcare, pentru viața veșnică, pentru Cuvântul Tău, pentru harul Tău.

Doamne iubit, ce prioritate că Cuvântul Tău nu se întoarce gol, ci cheamă afară; și toți care au auzit glasul Tău vin la Tine. Primește-i Doamne! Doamne, iartă-i pe toți, fii îndurător cu toți. Toți care au venit, prin credință, să plece cu convingerea că Tu i-ai iertat. Aceasta este ziua pe care Tu ai hotărât-o și ai făcut-o pentru ei, prin har.

Binecuvântează-i pe toți care sunt în legătură directă cu noi care și ei și-au dedicat viața Ție. Doamne iubit, Îți mulțumesc căci Cuvântul Tău ajunge marginile pământului și că toți – nu doar toți care sunt în legătură directă și ascultă predica – ci aceia care sunt în legătură directă cu Tine prin Cuvântul Tău și cred toate făgăduințele pe care Tu le-ai dat. Noi împreună avem dreptul să-Ți mulțumim pentru harul Tău. Îți mulțumesc pentru toți frații și surorile mele care au venit în față. Te rog să-i primești pe toți. Toți să spună „Amin”. Amin.

Încă ceva. Dacă între voi mai este ceva care are nevoie de o rugăciune personală să știți că aici sunt frați care vă stau la dispoziție. Dacă în mijlocul nostru sunt bolnavi care doresc să fie unși cu untdelemn, rămâneți după adunare și apoi veniți în față. Noi mai trăim în timpul în care vindecările își au locul. Cuvântul lui Dumnezeu este «Da» și «Amin».

Vă rog mergeți acasă cu acest Cuvânt: „*Tuturor celor ce L-au primit, adică celor ce cred în Numele Lui, le-a dat puterea să se facă copii ai lui Dumnezeu*” (Ioan 1:12), și cu celălalt Cuvânt din Matei 11:28: „*Veniți la Mine, toți cei trudiți și împovărați, și Eu vă voi da odihnă* în sufletele voastre”. Domnul a făgăduit-o, a împlinit-o și noi credem făgăduința Lui. V-au devenit mari aceste lucruri? Dumnezeul nostru este un Dumnezeu credincios. Amin.